

پراکندگی و شدت آلودگی نمادن *Heterodera schachtii* در مزارع چغندر قند استان اصفهان*

Distribution and infestation rate of *Heterodera schachtii* in sugarbeet fields of
Esfahan province

احمد اخیانی، محمود دامادزاده، علیرضا احمدی

مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان

چکیده

جهت بررسی وضعیت آلودگی مزارع چغندر قند استان اصفهان به نمادن چغندر قند از سال ۷۱ تا ۷۶ تعداد ۶۵۵ نمونه خاک و ریشه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بیشترین آلودگی با میزان ۵۳ درصد نمونه‌ها مربوط به منطقه قهاب و کمترین آلودگی با میزان ۴ درصد مربوط به منطقه گلپایگان می‌باشد. حداقل، متوسط و حداکثر جمعیت به ترتیب ۱۳، ۶۴ و ۱۸۷ تخم و لارو نمادن در یک گرم خاک بود که ۲۶/۵ درصد مزارع مورد نمونه برداری را شامل می‌شد. این رقم بسیار بالاتر از حد استانه خسارت اقتصادی تعیین شده برای این نمادن که با توجه به عوامل مختلف بین ۲-۴ عدد تخم در یک گرم خاک است، می‌باشد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که یکی از مهمترین عوامل کاهش سطح زیرکشت و پائین بودن عملکرد محصول چغندر قند در استان اصفهان نمادن چغندر قند می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: نمادن چغندر قند، اصفهان، *Heterodera schachtii*

* این مقاله با توجه به نتایج اجرای طرح بررسی نمادن مولد سیست چغندر قند و روش‌های مدیریت کنترل آن در اصفهان با شماره ۱۰۰-۱۱-۱۳-۷۱-۰۰۱ تهیه گردیده است.

نماند چغندر قند *Heterodera schachtii* Schmidt, 1871 در سال ۱۸۵۰ توسط هرمان شاخت (Herman Schacht) در آلمان به عنوان آفت چغندر قند مشاهده و در سال ۱۸۷۱ بوسیله آدولف اشمت (Adolf Schmidt) نامگذاری گردید. این نماند تاکنون از ۱۷ ایالت آمریکا و حدود ۴۰ کشور جهان گزارش شده است (Steele, 1986). در ایران برای اولین بار توسط شیفر و اسماعیل پور (۱۹۷۰) نماند چغندر قند از مزارع تربت حیدریه استان خراسان جمع آوری و گزارش گردید. پس از آن طلاچیان و همکاران (۱۹۷۶) نماند *H. schachtii* را در مزارع چغندر قند مشهد، بیرجند، مرودشت، اراک و میاندوآب بررسی و گزارش نمودند. از آن زمان تاکنون نماند مذکور از اکثر مناطق استان‌های خراسان، فارس، آذربایجان غربی، کهکیلویه و بویراحمد و مرکزی گزارش گردیده است (کلالی و فریور مهین ۱۹۷۹، نوری و همکاران ۱۹۸۰، پرویزی ۱۹۸۹، مهدیخانی و خیری ۱۹۹۵، شرفه و تیموری ۱۹۸۰). ولی در استان اصفهان اولین مورد آلدگی به نماند چغندر قند در یکی از مزارع چغندرکاری کمال آباد برخوار استان اصفهان در سال ۱۳۶۴ توسط نگارندگان مشاهده و گونه آن *H. schachtii* تشخیص داده شد (اخیانی و همکاران ۱۹۹۳ a,b). سپس اقدامات لازم برای کنترل آلدگی در مزرعه مذکور انجام و در سال بعد با یک بررسی اجمالی وجود انگل در مزارع دیگری نیز مشخص گردید. در این مقاله قسمتی از مطالعات طرح بررسی نماند مولد سیست چغندر قند در اصفهان در ارتباط با پراکندگی و شدت آلدگی مزارع چغندر قند در مناطق مختلف استان اصفهان ارائه می‌گردد.

روش بررسی

با توجه به آمار جمع آوری شده از سطح زیر کشت چغندرکاریهای استان اصفهان و میزان آلدگی منطقه به طور متوسط به ازاء هر ۲۰ هکتار زراعت چغندر قند یک نمونه که شامل ۲۰ نمونه کوچک یا کر (Sub sample) بود در سطح استان تهیه گردید. نمونه برداری به صورت عمودی و موازی و توسط بیل، بیلچه و یا سوند نمونه برداری (Augar) انجام گرفت. مقدار هر نمونه یک کیلوگرم و عمق نمونه برداری از صفر تا ۳۵ سانتی‌متری خاک و زمان آن از اواخر دوره داشت محصول (که حداقل آلدگی را دارد) تا قبل از کشت مجدد زمین (اواخر زمستان) بود. در هر نمونه برداری مشخصات نمونه با ذکر شماره در فرم‌های نمونه برداری ثبت می‌گردید. در آزمایشگاه مقدار ۲۰۰ گرم از خاک هر نمونه (که در هوای معمولی خشک شده بود) با استفاده

از روش فنیک (Fenwick, 1940) و الک ۶۰ مش (۲۵۰ میکرون) شسته شد و سیستهای موجود در خاک با استفاده از نوارهای کاغذی مخصوص و الک جداگردید. کلیه سیستهای استخراجی اعم از پر و خالی روی نوار کاغذی با استفاده از استرثومیکروسکپ با بزرگنمائی $10\times$ شمارش شد. برای شمارش تخمها و لاروهای سن دوم تعداد ۱۵ تا ۲۵ عدد سیست (در مواردی که تعداد سیست کمتر از ۱۵ عدد بوده کلیه سیستهای موجود در نمونه خاک برداشته شده) از گونه *H. schachtii* را برداشته و پس از خردکردن آن‌ها بواسیله سیست خردکن (Homogenizer) میزان جمعیت تخم و لارو سن دوم در هر سیست و نهایتاً در هر گرم خاک تعیین گردید.

(Southey 1986)

نتیجه و بحث

نمونه برداری و تهیه نقشه آلودگی به نماتد

در مدت ۶ سال بررسی (۱۳۷۱-۱۳۷۶) تعداد ۶۵۵ نمونه خاک و ریشه چغندر قند از مزارع مختلف جمع‌آوری و مورد بررسی قرار گرفت که خلاصه نتایج بدست آمده در جدول شماره یک ارائه گردیده است. از این نتایج چنین استنباط می‌گردد که بیشترین آلودگی با میزان ۵۳ درصد نمونه‌ها مربوط به منطقه قهاب و کمترین آلودگی مربوط به منطقه گلپایگان با چهار درصد می‌باشد. حداقل، متوسط و حداقل جمعیت به ترتیب ۱۳ و ۱۸۷ عدد تخم و لارو در یک گرم خاک بود که ۲۶/۵ درصد مزارع نمونه برداری شده را شامل می‌گردد. گلپایگان و روودشت به ترتیب کمترین و بیشترین میزان جمعیت را دارا بودند. در شکل شماره یک مناطق انتشار نماتد در هر یک از این مناطق نشان داده شده است.

نکته با اهمیت در مورد نماتد چغندر قند در اصفهان جمعیت بالای نماتد در مزارع آلوده می‌باشد. سطح زیان اقتصادی این نماتد برابر ۴۰ کیلوگرم کاهش تولید شکر در هکتار به ازاء ۷-۸ عدد تخم و لارو در یک گرم خاک توسط هایبروک در هلند تعیین شده است (Heijbroek, 1971). رواب و همکاران (Robb *et al.*, 1992) آستانه خسارت اقتصادی نماتد چغندر قند با عیار قند ۱۵/۷۵ درصد و قیمت شکر هر کیلوگرم ۵/۰ دلار را با بازده ۹۰٪ کنترل شیمیایی ۲/۸ عدد تخم و لارو در گرم خاک تعیین کرده‌اند که البته این کمیت نیز بسته به میزان محصول، هزینه سمپاشی و عیار قند متغیر است.

یکی از مهمترین عوامل کاهش سطح زیر کشت چغندر قند در استان اصفهان علاوه بر سایر

سیاست‌های کشت منطقه و عوامل اقتصادی را می‌توان بدلیل بالا بودن جمعیت نماتد چغندر قند و

جدول ۱- وضعیت و شدت آلودگی مناطق چغندرکاری استان اصفهان به نماتد مولد سیست چغندر
قند در طی سال‌های ۱۳۷۶ تا ۱۳۷۱.

Table 1. Status and infestation severity of *Heterodera schachtii* in Esfahan sugar beet fields during period 1993-98.

منطقه	تعداد نمونه آلوده	تعداد نمونه جمع آوری شده	درصد آلودگی	متوسط تعداد تخم و لارور گرم خاک
Region	Number of samples collected	Number of infested samples	Infestation percentage	Mean number of eggs & J2/gr soil
برآن				
Baraan	79	17	21.52	69.62
برخوار				
Borchar	142	22	15.49	45.13
رودشت				
Roudasht	38	5	13.16	187.4
قهاب				
Ghohab	141	74	52.48	61.27
کوهپایه				
Kohpayeh	54	19	35.19	51.87
شهرضا				
Shareza		2	20	32
لنjan	10			
Lenjan		14	50	159.9
مبارکه				
Mobarekeh	28			
مهیار				
Mahyar	44			
مورچه				
Murchekhort	11	3	27.27	30.3
خورت				
		2	25	17.5
ارdestan				
Ardestan	8			
نجف آباد				
Najafabad	4	1	25	24
سمیرم				
Semirom	11			
گلپایگان				
Golpayegan	25	3	27.27	26.6
جمع کل متوسط				
Total&Mean	655	191	26.54	64.31

شکل ۱- پراکنش نماتد مولد سیست چغندر قند در استان اصفهان

Fig. 1- Distribution of sugarbeet cyst nematode in Esfahan province.

افزایش پراکندگی این نماتد در مزارع دانست چنانکه آمار سطح زیر کشت چغندر قند در سال های ۱۳۷۵ لغایت ۱۳۷۵ به ترتیب ۱۳۵۴۱، ۹۳۶۳، ۱۰۱۸۴ و ۷۷۳۵ هکتار و عملکرد محصول به ترتیب ۲۶/۹، ۳۱/۳، ۳۲/۵، ۳۳/۶، ۲۸/۴ و ۲۶/۹ تن در هکتار بوده است (آمار نامه سازمان کشاورزی استان اصفهان، ۱۹۹۶).

متاسفانه هنوز توصیه های کارشناسی برای جلوگیری از اشاعه آلدگی که مهمترین آنها، جلوگیری از بازگرداندن خاک و بقایای چغندر قند توسط کامیون های حامل چغندر قند است، انجام نشده و ناچاراً سطح زیر کشت چغندر قند از مزارع اطراف کارخانه به مزارع در مناطق دور دست و حتی استان های دیگر منتقل شده است. همچنین رعایت دقیق آیش و تناوب زراعت چغندر قند با محصولات غیر میزبان نماتد نیز انجام نمی شود که حاصل آن افزایش شدت آلدگی در مناطق

جدید مانند گلپایگان و سعیرم می‌باشد.

نشانی نگارندگان: دکتر محمود دامادزاده و مهندس علیرضا احمدی بخش تحقیقات افات و بیماریهای گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان، صندوق پستی ۸۱۷۸۵-۱۹۹ لازم به توضیح است که همکار عزیzman مرحوم مهندس احمد اخیانی در زمان اجرای این تحقیق دارفانی را وداع گفت. روحش شادباد.